

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hlušíka, Ph.D. ve věci

žalobce: **Lesy České republiky, s. p.**
sídlem Přemyslova 1106/19, 500 08 Hradec Králové

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

za účasti: **ČEDAR, spol. s r. o.**
sídlem Kolofíkovo nábřeží 1117, 747 05 Opava

o žalobě na přezkum rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 8. 2020 č. j. MSK 81086/2020,
ve věci změny honiteb

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 8. 2020 č. j. MSK 81086/2020, kterým bylo změněno rozhodnutí Magistrátu města Opavy ze dne 29. 4. 2020 č. j. MMOP 43755/2020/24233/2013/ZIPR-HrJ, jímž byly změněny honitby Hořejší Kunčice a Deštné podle § 31 odst. 4 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o myslivosti“), a to způsobem specifikovaným ve výrokové části napadeného rozhodnutí.
2. V podané žalobě žalobce vymezil tyto žalobní body:
 - 1) Podle žalobce byl správním orgánem I. stupně nesprávně vymezen okruh účastníků řízení, když ve vztahu k žádosti účastníků řízení Ing. F. V., P. V., Mgr. E. V., R. P. a Z. P. ze dne 18. 12. 2013 již bylo pravomocně rozhodnuto v řízení podle § 31 odst. 4 zákona o myslivosti rozhodnutím žalovaného ze dne 11. 11. 2019. Označené osoby proto nemohou být účastníky správního řízení v této věci.
 - 2) Správní orgány obou stupňů překročily své pravomoci dané zákonem o myslivosti, protože rozhodly ve vztahu k pozemkům parc. č. X v k. ú. X a parc. č. XA, XB, XC, XD, XE, XF, XG, XH, XI, XJ, XK, XL, XM, XN, XO, XP, XQ, XR, XS, XT, XU, XV, XW, XX, XY, XZ, XXXA, XXXB, XXXC, XXXD, XXXE, XXXF, XXXG, XXXH, XXXI, XXXJ, XXXK, XXXL, XXXM, XXXN, XXXO, XXXP, XXXQ, XXXR, XXXS, XXXT, XXXU a XXXV, všechny v k. ú. X (dále jen „pozemky dle výroku II. prvostupňového rozhodnutí“), a to podle § 31 odst. 4 zákona o myslivosti, přestože k těmto pozemkům neexistovala žádná žádost jakékoliv osoby o jejich přiřazení z honitby Deštné do honitby Hořejší Kunčice. V průběhu správního řízení žalobce z pozice držitele honitby Deštné i z pozice vlastníka některých těchto pozemků vyjádřil nesouhlas s jejich přiřazením do honitby Hořejší Kunčice, a přesto k přiřazení výrokem II. prvostupňového rozhodnutí došlo. Jestliže k těmto honebním pozemkům bylo vedeno řízení z úřední činnosti, pak správní orgány obou stupňů toto řízení vedly pro jinou skutkovou podstatu a účastníky řízení nesprávně poučily o jejich procesních právech. Vyvolaly tak nesprávnou představu, že v řízení bude rozhodováno pouze o žádosti ze dne 15. 8. 2018 a nikoliv ve vztahu ke shora označeným pozemkům. Správní orgány obou stupňů tak znemožnily účastníkům řízení zákonným způsobem hájit jejich práva podle zákona o myslivosti. Správní orgány vůči shora označeným pozemkům nebyly oprávněny vést řízení o změně honiteb ve vztahu k žádosti ze dne 18. 12. 2013 z důvodu, že souvislost pozemků parc. č. XXXW, parc. č. XXXX, parc. XXXY, parc. č. XXXZ, parc. č. XXXXA, parc. č. XXXXB, parc. č. XXXXC, parc. č. XXXXD, parc. č. XXXXE, parc. č. XXXXF, parc. č. XXXXG, parc. č. XXXXH, parc. č. XXXXI, parc. č. XXXXJ, parc. č. XXXXK, parc. č. XXXXL, parc. č. XXXXM, parc. č. XXXXN, parc. č. XXXXO, parc. č. XXXXP, parc. č. XXXXQ, parc. č. XXXXR, parc. č. XXXXS, parc. č. XXXXT v k. ú. X, o kterých bylo rozhodnuto pravomocným rozhodnutím žalovaného ze dne 11. 11. 2019 č. j. MSK138882/2019, je zajištěna prostřednictvím pozemku parc. č. XXXXU v k. ú. X.
 - 3) Napadené rozhodnutí se má týkat žádosti ze dne 15. 8. 2018 účastníků A. a D. H. Předpokladem řízení podle § 31 odst. 4 zákona o myslivosti je změna vlastnictví k honebním pozemkům po datu pravomocného uznání příslušné honitby. Z napadeného rozhodnutí, ani z prvostupňového rozhodnutí nevyplývá, na základě čeho správní orgány dospěly ke skutkovému zjištění, že tato základní podmínka byla ve vztahu k pozemku parc. č. XXXXW splněna. Na základě uvedeného je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné.

- 4) Žalovaný se s odvoláním žalobce ze dne 12. 5. 2020 a s jeho vyjádřením ze dne 7. 8. 2020, ale také s odvoláním J. M. ze dne 11. 5. 2020, vypořádal v rozporu se zákonem o myslivosti. Žalobce tvrdí, že souvislost pozemků dle výroku II. prvostupňového rozhodnutí je zajištěna prostřednictvím honebních pozemků parc. č. XXA a parc. č. XXXXX vše v k. ú. X, ke kterým vykonává žalobce odpovídající práva jako vlastník. Argumentace žalovaného, že pozemek parc. č. XXA v k. ú. X s poukazem na § 2 písm. g) zákona o myslivosti nezajišťuje souvislost výše uvedených honebních pozemků s honitbou Deštné podélným pozemkovým pruhem podle § 2 písm. g) zákona o myslivosti, je nezákonnou aplikací tohoto ustanovení. Dle zápisu v katastru nemovitostí má tento pozemek výměru 441 873 m² a nemá charakter úzkého pozemkového pruhu. Dle § 2 písm. g) zákona o myslivosti jej proto není možné podřadit pod definici dálnice, silnice dálničního typu, přehrady a letiště se zpevněnými plochami. Argumentace žalovaného, že na základě žalobcova nabytí pozemků od jiného účastníka (Státního pozemkového úřadu) v průběhu správního řízení nesvědčí žalobci právo požádat o změny honiteb podle § 31 odst. 4 zákona o myslivosti v průběhu tohoto správního řízení, má dopad na napadené rozhodnutí minimálně ve vztahu k rozhodnutí o přiřazení pozemků dle výroku II. prvostupňového rozhodnutí, je nezákonná a odradila žalobce od podání žádosti dle § 31 odst. 4 zákona o myslivosti v průběhu správního řízení.
- 5) Rozhodnutí správních orgánů obou stupňů jsou nepřezkoumatelná, protože rozhodují výrokem o přiřazení honebních pozemků do honitby Hořejší Kunčice, avšak není zřejmé, z jaké honitby tak činí.
- 6) Rozhodnutí správních orgánů obou stupňů byla vydána v rozporu s ust. § 31 odst. 4 zákona o myslivosti s účinností k právní moci napadeného rozhodnutí a nikoliv k datu 31. 12. příslušného roku.
- 7) Postupem správních orgánů byl žalobce omezen ve výkonu svých práv a povinností, které mu náleží z pozice držitele honitby Deštné uznané od roku 2003.
3. Žalovaný ve vyjádření uvedl:
- Žalobce v podaném odvolání uplatňoval úplně jiné námitky než v žalobě, pouze s několika výjimkami. Žalobce byl účastníkem správního řízení celých 8 let a mohl všechny své námitky uplatnit v rámci správního řízení, což neučinil. Všechny nové námitky by měl soud považovat za irelevantní a nepřípustné. Žalovaný má za to, že soud by neměl přistoupit na procesní strategii žalobce, který svým pasivním přístupem znemožňuje správním orgánům posouzení věci v plném rozsahu námitek a vše přenáší až do fáze správní žaloby.
 - Žalobci je známo, že řízení bylo zahájeno na základě žádosti z roku 2013, kdy žadatelem bylo honební společenstvo Hořejší Kunčice, respektive několik nových vlastníků honebních pozemků, kteří žádali o změnu honiteb Hořejší Kunčice a Deštné tak, že honební pozemky v jejich vlastnictví budou součástí honitby Hořejší Kunčice namísto honitby Deštné. V roce 2018 byla podána žádost o změnu honiteb také ve vztahu k pozemku parc. č. XXXXW v k. ú. X ve vlastnictví bratrů H., kteří pozemek nabyli od svého otce. Jelikož tento pozemek sousedí s pozemky řešenými na základě žádosti z roku 2013 a obě řízení spolu věcně souvisela v otázce následné souvislosti či nesouvislosti honebních pozemků tvořících honitbu, správní orgán I. stupně spojil řízení o obou žádostech do řízení společného. O žádosti z roku 2013 bylo z části pravomocně rozhodnuto v roce 2019, což však nemění nic

na tom, že ve zbylém rozsahu řízení pokračovalo, tj. pokračovalo jak o žádosti z roku 2013, tak o žádosti z roku 2018. Žalobci muselo být zřejmé, že i po vydání pravomocného rozhodnutí z roku 2019 se stále vede řízení o jím spravovaných pozemcích. Jeho žalobní tvrzení, že mohl situaci vnímat jinak, je proto zcela účelové a nepodložené. Podle § 31 odst. 4 zákona o myslivosti orgán státní správy myslivosti žádosti vyhověl, je-li to možné. V posuzované věci nebylo shledáno nic, co by změně honiteb bránilo.

– Během řízení nebylo zpochybňováno, že bratři H. jsou novými vlastníky pozemku, ve vztahu k němuž žádají o změnu honiteb. Správním orgánům bylo z úřední činnosti známo, že během řízení mezi lety 2013-2020 proběhlo jiné řízení, kdy došlo ke změně honiteb Deštné a Kružberk na základě žádosti otce bratrů H., který byl předchozím vlastníkem stejného pozemku, a to tak, že došlo k přesunu tohoto pozemku z honitby Kružberk do honitby Deštné (rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 9. 2014). Žalobce jako držitel honitby Deštné byl účastníkem onoho řízení a tato skutečnost mu je tedy dobře známa. Na základě obsahu správních spisů je nepochybné, že bratři H., kteří požádali o nyní posuzovanou změnu honiteb jako doložení vlastníci pozemku, jsou novými vlastníky namísto jejich otce J. H. Není pravdou, že by se touto skutečností správní orgány nezabývaly.

– Námitka, že souvislost pozemků žalobce s honitbou Deštné je dána prostřednictvím pozemků parc. č. XXA a parc. č. XXXXX v k. ú. X, byla žalobcem uplatněna již v odvolání a byla vypořádána v napadeném rozhodnutí. Pozemek parc. č. XXA sousedí s pozemkem parc. č. XXXXX pouze prostřednictvím dlouhého úzkého pozemkového pruhu, který ve smyslu § 2 písm. g) zákona o myslivosti souvislost nezakládá. Z mapových podkladů je to zcela zřejmé. Je nepředstavitelné, jak by prostřednictvím takového delšího úzkého pruhu probíhal výkon práva myslivosti. Definice dálnice, silnice dálničního typu atd., jak uvádí žalobce v žalobě, s tím nijak nesouvisí. Žalovaný nepochybně, že souvislost honebních pozemků je dána, i kdyby se dotýkaly jen v jediném bodě. Úzké pozemkové pruhy však mají v zákoně o myslivosti speciální právní úpravu. Ve směru příčném tento pozemkový pruh vybíhající jako komunikační spojení z pozemku parc. č. XXA v k. ú. X nepřerušuje souvislost mezi pozemkem parc. č. XXXY v tomtéž katastrálním území, který je součástí honitby Hořejší Kunčice, s pozemkem parc. č. XXXXW v k. ú. X žadatelů H. Je zjevné, že tento pozemkový pruh může souvislost honebních pozemků zakládat nebo přerušovat pouze jedním způsobem. Řešení přijaté v posuzovaných rozhodnutích orgánů myslivosti obou stupňů odpovídá ust. § 2 písm. g) zákona o myslivosti. Zákon o myslivosti výslovně stanoví, že souvislost honebních pozemků není založena ve směru podélném, ale není přerušena ve směru příčném.

– Žalovaný v rozhodnutí vypořádal také tvrzené budoucí nové vlastnictví žalobce k jiným pozemkům s tím, že na souvislosti dotčených honebních pozemků se tím nic nemění a na řešení nyní posuzované věci by to nemohlo nic změnit. Pozemky žalobce přiřazené do honitby Hořejší Kunčice by i tak neměly souvislost s honitbou Deštné. V úvahu by totiž připadalo zkoumání souvislosti honebních pozemků pouze severně od přiřazovaných lesních pozemků žalobce. Západně je totiž honitba Hořejší Kunčice, na jihu je honitba Kružberk a nesouvislost na východní hranici již byla popsána, kdy ji nemůže založit úzký pozemkový pruh. Severně je ovšem pozemek parc. č. XXXXU v k. ú. X, tj. vodní tok, který byl k honitbě Hořejší Kunčice přidělen již dříve. Mezi tímto vodním tokem a lesními pozemky žalobce jsou pozemky, které se staly součástí honitby Hořejší Kunčice již před vydáním napadeného rozhodnutí. I když tedy žalobce nabývá pozemky, které předtím spravoval Státní pozemkový fond, žádný z nich nezakládá souvislost honitby Deštné a předmětného řešeného území. Žalobce podle žalovaného spíše avizoval úvahu o záměru požádat o změnu honitby.

Závěry žalovaného uvedené v napadeném rozhodnutí nemohly žalobce odradit od právního jednání, které možná hodlal učinit v rámci řízení, neboť rozhodnutím o odvolání správní řízení končí.

- Z napadeného rozhodnutí je zcela nepochybné, že se týká změny honiteb Deštné a Hořejší Kunčice. Námitka žalobce je formalistická.
 - V napadeném rozhodnutí bylo odůvodněno také to, proč nebylo možné provést změnu k 31. 12., ale pouze ke dni právní moci rozhodnutí, když původní zákonem předpokládané datum 31. 12. 2019 uplynulo.
 - Žalobce nebyl nikterak omezen na svých právech a povinnostech držitele honitby Deštné. Tato honitba byla pouze zmenšena z důvodů, které zákon o myslivosti předpokládá.
 - Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.
4. Žalobce ve vyjádření doručeném krajskému soudu dne 6. 1. 2021 vyjádřil nesouhlas se stanoviskem žalovaného a setrval na své dosavadní argumentaci. Nad rámec uvedl, že podstatnou je otázka, zda zmenšení honitby Deštné bylo učiněno v souladu se zákonem o myslivosti. Ke zmenšení totiž nedošlo v řádu m², ale ve vztahu k § 17 odst. 7 zákona o myslivosti jde o 16,52 % zákonem požadované minimální výměry honiteb. Z napadeného rozhodnutí nevyplyvá důvod, proč je účelnější přičlenění honebních pozemků dle výroku II. a výroku III. z honitby Deštné do honitby Hořejší Kunčice. Jde o popření zásad a omezení výkonu mysliveckého hospodaření v honitbě Deštné. Žalobce zcela ztrácí možnost ovlivnit normované stavy zvěře, její chov a minimalizovat vznik škod. Podle žalobce je také nesprávné, že správní orgány nejprve rozhodly o přičlenění pozemku parc. č. XXXXW v k. ú. X z honitby Kružberk do honitby Deštné a následně jej v krátké časové lhůtě přičlenily k honitbě Hořejší Kunčice.
5. Žalovaný ve vyjádření doručeném krajskému soudu dne 18. 1. 2021 uvedl opětovně, že žalobce neuplatnil v řízení námitky, které vznáší až v žalobě, a soud by je proto neměl akceptovat. Námitky žalobce jsou zjevně nedůvodné. V řízení o změně honiteb z titulu změny vlastnictví k honebním pozemkům není dáno žádné omezení v procentech výměry pro změnu honiteb. Žalobce rovněž nemůže úspěšně zpochybňovat u pozemku parc. č. XXXXW v k. ú. X předchozí, ani současnou změnu honiteb v důsledku projevené vůle jeho vlastníků. Zákon o myslivosti změnu honiteb z titulu změny vlastnictví neomezuje časovým hlediskem a správní orgány neměly zákonný podklad pro zamítnutí žádosti nových vlastníků.
6. Žalobce ve vyjádření doručeném krajskému soudu dne 23. 8. 2021 uvedl, že tvrzení žalovaného, že žalobce nemůže uplatňovat v žalobě jiné námitky, než ve správním řízení, nemá oporu v zákoně. Zdůraznil, že rozhodné je, aby soud vycházel ze skutečností, které existovaly nejpozději v okamžiku vydání napadeného rozhodnutí a odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), a to rozsudky sp. zn. 4 As 141/2013, sp. zn. 1 As 32/2006. Dále žalobce namítl, že postupem žalovaného došlo ke zcela zásadnímu zásahu do honitby Deštné, kdy v důsledku přiřazení honebního pozemku parc. č. XXXXW do honitby Hořejší Kunčice došlo k přiřazení dalších 32 pozemků ve vlastnictví žalobce a dalších 42 pozemků jiných vlastníků do této honitby, přičemž všechny tyto pozemky mají celkovou rozlohu 86,649 hektarů. Žalobce má za to, že úmyslem zákonodárce ve vztahu k § 31 odst. 4 jistě nebylo, aby na základě žádosti vlastníků docházelo k takovým závažným zásahům do práv jiných osob.

7. Žalovaný ve vyjádření doručeném krajskému soudu dne 6. 9. 2021 uvedl, že žalobce uplatňuje další zcela nové námitky. V souvislosti s tím poukázal na koncentrační lhůtu pro přípustnost žalobních bodů a odkázal na judikaturu NSS (rozsudky sp. zn. 2 As 22/2019, sp. zn. 2 As 34/2006). K otázce pravomoci správního orgánu myslivosti rozhodovat v řízení o změně honitby podle § 31 odst. 4 zákona o myslivosti také o pozemcích mimo vlastnictví žadatele odkázal žalovaný na rozsudek NSS sp. zn. 1 As 384/2020. Žalovaný zdůraznil, že žalobce nově uplatněnými žalobními námitkami nerealizuje své právo na soudní ochranu, ale uplatňuje obstrukční procesní strategii.
8. Žalobce ve vyjádření doručeném krajskému soudu dne 1. 10. 2021 uvedl, že žalovaným zmiňovanou judikaturu, konkrétně rozsudek NSS sp. zn. 2 As 34/2006, považuje za nepřipadnou, neboť v odkazované věci stěžovatelka uplatnila námitku nezákonnosti rozhodnutí nikoliv v rámci žalobního bodu, ale v rámci repliky. Uvedená judikatura také nepodporuje tvrzení žalovaného o nutnosti koncentrace námitek v rámci správního řízení. Žalobce namítl pouze skutečnosti a důvody existující v okamžiku vydání napadeného rozhodnutí. Za nepřipadný považuje žalobce také odkaz na rozsudek NSS sp. zn. 1 As 384/2020, který se zabýval pouze procesními aspekty a nikoliv aspekty hmotně právními.
9. Žalovaný ve vyjádření doručeném krajskému soudu dne 8. 10. 2021 setrval na své dosavadní argumentaci.
10. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přičemž byl vázán skutkovým a právním stavem, který zde byl ke dni vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen „s. ř. s.“), a vycházel z obsahu žalobních tvrzení (§ 75 odst. 2 s. ř. s.).
11. Ze správních spisů krajský soud zjistil, že dne 6. 6. 2014 vydal Magistrát města Opavy jako orgán státní správy myslivosti (dále jen „správní orgán I. stupně“) oznámení o zahájení správního řízení o změně honiteb na základě žádosti Honebního společenstva Hořejší Kunčice (dále jen „HS Hořejší Kunčice“), F., P. a E. V., R. P. a Z. P. o změnu Společenstevní honitby Hořejší Kunčice (dále jen „honitba Hořejší Kunčice“) podle § 31 odst. 4 zákona o myslivosti, když vlastníci nemovitostí (honebních pozemků) uvedených v žádosti požádali o jejich přiřazení k honitbě Hořejší Kunčice. Současně správní orgán I. stupně dal účastníkům řízení možnost seznámit se s podklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim do 15 dnů od doručení oznámení (§ 36 odst. 3 správního řádu). Oznámením ze dne 4. 7. 2014 informoval správní orgán I. stupně účastníky řízení o změně v předmětu řízení, kdy z moci úřední rozšířil předmět řízení o přičlenění honebního pozemku parc. č. XXXXU v k. ú. X, vodní plocha v souladu s ust. § 30 odst. 1 zákona o myslivosti. Současně prodloužil účastníkům řízení lhůtu k vyjádření do 24. 7. 2014. Rozhodnutím ze dne 15. 8. 2014 č. j. MMOP 86947/2014/24233/2013/ZIPR-HrJ byly změněny honitba Hořejší Kunčice, honitba Deštné a honitba Kružberk způsobem vymezeným ve výrokové části rozhodnutí. Označené rozhodnutí bylo v celém rozsahu zrušeno v odvolacím řízení rozhodnutím žalovaného ze dne 11. 12. 2014 č. j. MSK 1597/2/2014 a věc byla vrácena k dalšímu řízení. V dalším řízení bylo správním orgánem I. stupně vydáno rozhodnutí ze dne 25. 2. 2015, kterým byly změněny honitby Deštné a Hořejší Kunčice způsobem specifikovaným ve výrocích I. - III. tohoto rozhodnutí, výrokem IV. byla zamítnuta žádost ve vztahu ke změně honebních pozemků mezi honitbami Hořejší Kunčice a Kružberk. V odvolacím řízení bylo rozhodnutím žalovaného ze dne 26. 5. 2015 č. j. MSK 60451/2015, výrokem I. prvostupňové rozhodnutí v jeho výrocích I. – VI. potvrzeno a odvolání byla v tomto rozsahu zamítnuta. Toto rozhodnutí žalovaného však bylo v jeho výroku I., jímž potvrzoval výroky I., II., III., IV., V., VI.

- prvostupňového rozhodnutí, zrušeno rozsudkem NSS ze dne 28. 11. 2018 č. j. 2 As 436/2017 a v této části byla věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení. Dalším rozhodnutím ze dne 20. 7. 2018 správní orgán I. stupně rozhodl o změně honitby Hořejší Kunčice tak, že pozemky vymezené ve výroku I. tohoto rozhodnutí v souladu s § 31 odst. 4 zákona o myslivosti přiřčlenil k honitbě Hořejší Kunčice a současně začlenil do této honitby také pozemky vymezené ve výroku II. V další části (výroky III. a IV.) zamítl žádosti o změnu v honebních pozemcích. Na základě podaných odvolání bylo označené rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušeno v celém rozsahu rozhodnutím žalovaného ze dne 7. 11. 2018 č. j. MSK 129584/2018 a věc byla vrácena k dalšímu řízení.
12. Součástí správních spisů je žádost A. a D. H. ze dne 9. 8. 2018, doručená správnímu orgánu I. stupně dne 15. 8. 2018, kteří jako noví vlastníci pozemku parc. č. XXXXW v k. ú. X (dále jen „pozemek parc. č. XXXXW“) požádali o jeho přiřčlenění k honitbě Hořejší Kunčice. Správní orgán I. stupně vydal dne 14. 5. 2019 usnesení o spojení řízení, kdy žádost ze dne 18. 12. 2013, o níž bylo dosud vedeno řízení podle § 31 odst. 4 zákona o myslivosti, spojil ke společnému řízení s žádostí bratrů H., podanou rovněž podle § 31 odst. 4 zákona o myslivosti. Oznámením ze dne 27. 6. 2019 informoval správní orgán I. stupně o této změně v řízení (spojení obou žádostí) účastníky řízení. Správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 23. 7. 2019 č. j. MMOP 775779/2019/24233/2013/ZIPR-HrJ rozhodl o změně honiteb Hořejší Kunčice a Deštné tak, že pozemek parc. č. XXXXW vlastníků bratrů H. učinil součástí honitby Hořejší Kunčice (výrok I.), dále změnil označené honitby tak, že pozemky vlastníků F., P. a E. V., Z. P. a R. P. a specifikované ve výroku II. učinil součástí honitby Hořejší Kunčice a dále přiřčlenil pozemky jiných vlastníků (mezi jinými také žalobce) specifikované ve výroku III. k honitbě Hořejší Kunčice. Dále správní orgán I. stupně rozhodl, že změna hranice honitby Hořejší Kunčice a honitby Deštné je zakreslena ve zmenšené mapě, která je nedílnou součástí tohoto rozhodnutí (výrok IV.) a ve výroku V. slovně popsal změnu hranice obou označených honiteb způsobem zde specifikovaným. Žalovaný v odvolacím řízení proti tomuto prvostupňovému rozhodnutí svým rozhodnutím ze dne 11. 11. 2019 zrušil výrok I., výrok III. v rozsahu pozemků specifikovaných ve výroku I. rozhodnutí žalovaného a výrok IV. a věc v tomto rozsahu vrátil k dalšímu řízení. Dále žalovaný výrokem II. svého rozhodnutí zrušil výrok III. prvostupňového rozhodnutí v části týkající se pozemků parc. č. XXXXZ, XXXXXA, XXXXXB, XXXXXC, XXXXXD, XXXXXE, XXXXXF, XXXXXG, XXXXXH, XXXXXI a XXXXXJ vše v k. ú. X a řízení v tomto rozsahu zastavil. Dále žalovaný způsobem specifikovaným ve výrocích III. a IV. svého rozhodnutí změnil výroky IV. a V. prvostupňového rozhodnutí (mapový zákres změněných hranic honiteb a slovní popis změněných hranic). Výrokem V. pak žalovaný ve zbylém rozsahu odvolání žalobce zamítl a napadené prvostupňové rozhodnutí potvrdil.
13. Následně vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí ze dne 29. 4. 2020 č. j. MMOP 43755/2020/24233/2013/ZIPR-HrJ, kterým rozhodl, že pozemek parc. č. XXXXW (vlastníci bratři H.) se stává součástí honitby Hořejší Kunčice (výrok I.). Dále rozhodl výrokem II. o přiřčlenění zde specifikovaných pozemků jiných vlastníků (mezi nimi i žalobce, Z.P., F. a P. V.) do honitby Hořejší Kunčice. Výrokem III. bylo rozhodnuto, že zákres změny honiteb ve zmenšené mapě je nedílnou součástí tohoto rozhodnutí, výrokem IV. je slovní popis hranice obou honiteb a výrokem V. bylo rozhodnuto, že rozhodnutí nabude právní moci dle § 74 správního řádu. Žalobce v podaném odvolání namítl nezákonnost a nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí s tím, že nebyly splněny zákonné podmínky pro vydání rozhodnutí podle § 31 odst. 4 zákona o myslivosti. Poukázal na to, že ve vztahu k pozemkům vymezeným v článku II. napadeného prvostupňového rozhodnutí nedošlo ke změně

vlastnictví (žalobce), namítl nesprávně uvedenou výměru pozemků parc. č. XXXP a XXA v k. ú. X, když tyto pozemky se z části nacházejí v honitbě Deštné. Pozemek parc. č. XXA zakládá souvislost s pozemky uvedenými ve výroku II. a přerušuje souvislost s pozemkem uvedeným ve výroku I.. Dále namítl, že v rozhodnutí není uveden pozemek parc. č. XXXXXK v k. ú. X. Dále žalobce poukázal na rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 10. 2017 a uvedl, že jím bylo zrušeno rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 5. 2015 a žalovaný následně rozhodnutím ze dne 4. 2. 2018 zrušil rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 25. 2. 2015 v rozsahu výroků I., II., V., VI. a VII., čímž podle žalobce pozemky parc. č. XXXXXL a XXXXY v k. ú. X ztratily souvislost s pozemky v honitbě Hořejší Kunčice a nadále zůstávají v honitbě Deštné. Rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 11. 2017 č. j. MSK 152115/2017, jímž došlo k potvrzení rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 23. 8. 2017 (přičlenění pozemků parc. č. XXXXXL a XXXXY v k. ú. X do honitby Hořejší Kunčice), je bezpředmětné. O podaném odvolání bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného.

14. Podle ust. § 2 písm. g) zákona o myslivosti se pro účely tohoto zákona rozumí souvislými honebními pozemky takové honební pozemky, jestliže se lze dostat z jednoho na druhý bez překročení cizího pozemku; úzké pozemkové pruhy nepřerušují tuto souvislost, leží-li však ve směru podélném, nezakládají souvislost mezi pozemky jimi spojenými; za takové pruhy se nepovažují dálnice, silnice dálničního typu, přehrady a letiště se zpevněnými plochami.
15. Podle ust. § 31 odst. 1 zákona o myslivosti, vyžadují-li to zásady řádného mysliveckého hospodaření, může orgán státní správy myslivosti povolit změnu honitby vyrovnaním hranic nebo výměnou honebních pozemků (dále jen „změna honitby“). Při změně honitby se nepřihlíží k územním hranicím obcí, okresů nebo krajů a výměry směřovaných pozemků nemusí být stejné.
16. Podle ust. § 31 odst. 4 zákona o myslivosti, změnu honitby vyplývající ze změn vlastnictví honebních pozemků, o kterou požádá vlastník honebních pozemků, provede orgán státní správy myslivosti vždy k 31. prosinci roku následujícího po roce, v němž vlastník o úpravu požádal.
17. Krajský soud primárně považuje za nutné přiblížit právní úpravu změny honiteb ve smyslu ust. § 31 zákona o myslivosti. V tomto ustanovení zákon o myslivosti upravuje dvě kategorie důvodů pro změnu honitby. První tvoří případy, kdy změnu vyžadují zásady řádného mysliveckého hospodaření (postup podle § 31 odst. 1-3 zákona o myslivosti), druhou kategorií je změna honitby z důvodu změny vlastnictví honebních pozemků (postup podle § 31 odst. 4 zákona o myslivosti). V obou případech se jedná o řízení zahajované k žádosti subjektu.
18. V nyní souzené věci proběhlo správní řízení o změně honiteb podle § 31 odst. 4 zákona o myslivosti. Je třeba zdůraznit, že zákon o myslivosti nedává orgánu státní správy myslivosti možnost zahájit v podobných případech řízení z moci úřední.
19. Komentářová literatura k zákonu o myslivosti (*B. Petr aj.: Zákon o myslivosti. Komentář., Wolters Kluwer, Praha, 2015*) uvádí, že změna honitby dle tohoto ustanovení zákona není omezena žádnou výměrou, musí se však jednat o nabytí vlastnictví k honebním pozemkům držitelem honitby vlastní v některé honitbě sousední. Návrhy vlastníků honebních pozemků přijímá orgán státní správy myslivosti běžně v průběhu roku, tedy od 1. 1. do 31. 12., změny se však provádějí rozhodnutím vydaným do 31. 12. následujícího roku. Navrhovatel tedy docílí změny v rozmezí 12-24 měsíců od podání svého návrhu.

20. V prvním žalobním bodě žalobce brojil proti vymezení okruhu účastníků řízení správním orgánem I. stupně, když má za to, že o návrhu žadatelů dle žádosti ze dne 18. 12. 2013 již bylo pravomocně rozhodnuto, a proto nemohou být účastníky správního řízení v této věci. Krajský soud předně z obsahu správního spisu připomíná, že jednotu řízení o obou žádostech založilo usnesení správního orgánu I. stupně ze dne 14. 5. 2019, kterým byla obě řízení spojena ke společnému projednání. Je pravdou, že o žádosti ze dne 18. 12. 2013 bylo z převážné části rozhodnuto rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 23. 7. 2019, a to výrokem II., jenž nebyl v odvolacím řízení následným rozhodnutím žalovaného ze dne 11. 11. 2019 nijak dotčen, když prvostupňové rozhodnutí bylo v této části potvrzeno, takže nabylo právní moci. V následném rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 29. 4. 2020 pak bylo rozhodnuto mimo jiné také o pozemcích Z. P. a F. a P. V., jak je zřejmé z výroku II. tohoto rozhodnutí. Krajský soud proto neshledal pochybení ve vymezení okruhu účastníků řízení a pro úplnost dodává, že žalobce v žalobním tvrzení ani neuvádí, jak se namítaný okruh účastníků dotkl jeho právní sféry. Na základě uvedeného krajský soud neshledal žalobní bod 1) důvodným.
21. Krajský soud nad rámec uvedeného považuje za vhodné uvést, a to zejména k námitce žalovaného, že žalobce ve správní žalobě uplatnil zcela nová tvrzení, která nevznel v průběhu správního řízení, že má námitku žalovaného za zcela opodstatněnou, nicméně zákon o myslivosti neupravuje pro řízení, které probíhá před správním orgánem myslivosti, zásadu koncentrace řízení. Na řízení podle tohoto zákona proto lze vztáhnout toliko obecný princip koncentrace řízení vyplývající z ust. § 82 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen „správní řád“). Žalobce tak ve správní žalobě je oprávněn vznášet také námitky, které neuplatnil v průběhu správního řízení, pokud je vznesl v zákonné lhůtě pro uplatnění žalobních tvrzení podle ust. § 72 odst. 1 s. ř. s. Soud však při jejich vypořádání může zohlednit také to, že je neuplatnil ve správním řízení a zda existují důvody, pro které tak nemohl učinit.
22. V druhém žalobním tvrzení žalobce namítl, že správní orgány obou stupňů překročily své pravomoci dané zákonem o myslivosti, protože rozhodovaly také o pozemcích, k nimž neexistovala žádná žádost o jejich přiřazení z honitby Deštné do honitby Hořejší Kunčice.
23. Rozsahem předmětu řízení ve správním řízení vedeném podle § 31 odst. 4 zákona o myslivosti, tj. situací, kdy se předmětem řízení stanou i další pozemky jiných vlastníků (tj. pozemky odlišné od těch, které byly důvodem podání žádosti), a to z důvodu naplnění zákonného požadavku souvislosti honebních pozemků, se zabýval NSS v rozsudku ze dne 23. 7. 2021 č. j. 1 As 384/2020, v němž dospěl k závěru, že: „*Orgán státní správy myslivosti má v řízení o změně honitby podle § 31 odst. 4 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, pravomoc rozhodnout rovněž o pozemcích mimo vlastnictví žadatele, pokud je to pro provedení změny honitby nezbytné. Vlastníkům takových pozemků však musí být v plném rozsahu zajištěn výkon jejich procesních práv.*“ NSS v označeném rozsudku dovodil, že zákon o myslivosti nedává orgánu státní správy myslivosti možnost, aby zahájil řízení z moci úřední, pokud si žádost vlastníka pozemků podaná podle § 31 odst. 4 zákona o myslivosti vyžádá také změnu ve vztahu k pozemkům jiných vlastníků a současně žadatel dle § 31 odst. 4 zákona o myslivosti nemůže požádat, aby byly k jeho pozemkům přiřčeny další souvislé honební pozemky jiných vlastníků. Zamýšlí-li orgán státní správy myslivosti vyhovět žádosti, nedává mu zákon jinou možnost, než rozhodnout také o přilehlých pozemcích jiných vlastníků. Zákon o myslivosti nestanoví žádnou podmínku, tedy ani, že žádosti lze vyhovět pouze tehdy, jedná-li

se o nabytí vlastnictví k honebním pozemkům na hranici honitby, změna však musí vyhovovat zásadám tvorby honiteb.

24. Krajský soud shledal odkazovanou judikaturu zcela přílehlavou ve vztahu k souzené věci a dodává, že obsahem správních spisů nezjistil, že by se žalobci nedostalo prostoru k výkonu jeho procesních práv. Žalobce v průběhu správního řízení sice nepodal námitky a ani jiným způsobem se nevyjadřoval, ale opakovaně využil práva k podání opravného prostředku. Z obsahu správních spisů tedy nevyplývá zkrácení žalobcových procesních práv. Rovněž se nelze ztotožnit s žalobním tvrzením, že správní orgány vyvolaly v účastnících řízení nesprávnou představu, že bude rozhodováno pouze o žádosti ze dne 15. 8. 2018 (žádost bratrů H.). Obsahem správního spisu má krajský soud za prokázané, že ke spojení řízení o obou žádostech došlo usnesením správního orgánu I. stupně ze dne 14. 5. 2019, o čemž byli účastníci řízení řádně informováni. Jak již bylo uvedeno v argumentaci soudu k prvnímu žalobnímu bodu, rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 23. 7. 2019 bylo o první žádosti ze dne 18. 12. 2013 rozhodnuto pouze částečně. Krajský soud v obsahu správního spisu neshledal nic, z čeho by bylo možno dovodit přerušení nastavené jednoty řízení, naopak spojené řízení i dále probíhalo zcela kontinuálně. Jak již bylo soudem zdůrazněno výše (odst. 18 tohoto rozsudku), v řízení podle § 31 zákona o myslivosti nejsou správní orgány myslivosti vůbec oprávněny postupovat z moci úřední, jedná se typově o výlučně návrhové řízení. Žalobní námitka o nedostatečném poučení o procesních právech účastníků řízení vztahující se k postupu správních orgánů realizovanému z moci úřední je tak zcela nepřipadná. Soud uzavírá, že je výlučně otázkou žalobcovy procesní bdělosti, jakou měl představu o dosud nevypořádaném předmětu řízení. Ani toto žalobní tvrzení proto krajský soud důvodným neshledal.
25. V další části žalobního bodu 2) (strana 8 odst. 1 žaloby) žalobce vznesl námitku, že správní orgány nebyly oprávněny ve vztahu k pozemkům vymezeným ve výroku II. prvostupňového rozhodnutí vést řízení o změně honiteb s poukazem k žádosti ze dne 18. 12. 2013 z důvodu, že souvislost pozemků (žalobcem dále v textu žaloby vyjmenovaných), o kterých bylo pravomocně rozhodnuto rozhodnutím žalovaného ze dne 11. 11. 2019, je zajištěna prostřednictvím pozemku parc. č. XXXXU v k. ú. XXXXXW. Krajský soud na základě prvostupňového rozhodnutí dospěl k závěru, že správní orgán I. stupně byl oprávněn vést řízení ohledně pozemků uvedených ve výroku II. svého rozhodnutí ze dne 29. 4. 2020 s ohledem na obsah výroku I., jímž rozhodl o změně honitby Hořejší Kunčice začleněním pozemku parc. č. XXXXW. Tím totiž vyvstala nutnost opětovně řešit otázku zákonného požadavku souvislosti honebních pozemků, jak již blíže vysvětlil krajský soud v odst. 23 tohoto rozsudku, na nějž plně odkazuje.
26. Ve třetím žalobním bodě žalobce zpochybnil změnu vlastnictví žadatelů H. po datu pravomocného uznání příslušné honitby. Jak uvedl žalovaný na straně 6 napadeného rozhodnutí, obsahem správního spisu je mimo jiné žádost bratrů H. ze dne 15. 8. 2018 ve věci provedení změny honiteb Hořejší Kunčice a Deštné podle § 31 odst. 4 zákona o myslivosti začleněním jejich pozemku parc. č. XXXXW z honitby Deštné do honitby Hořejší Kunčice. Krajský soud má obsahem správního spisu za prokázané (výpis z katastru nemovitostí k datu 20. 8. 2018), že D. a A. H. nabyli pozemek parc. č. XXXXW spolu s jinými pozemky darovací smlouvou ze dne 17. 7. 2014. Krajský soud tak má postaveno najisto, že zákonná podmínka změny vlastnictví žadatelů po datu uznání příslušné honitby, která dle vlastního tvrzení žalobce (žalobní bod 7)) byla uznána v roce 2003, byla splněna. Tento žalobní bod shledal krajský soud rovněž nedůvodným.

27. V dalším žalobním tvrzení (žalobní bod 4) žalobce namítl, že se žalovaný s jeho odvoláním, jakož i s odvoláním J. M., vypořádal v rozporu se zákonem o myslivosti. Krajský soud předně zdůrazňuje, že žalobce je oprávněn hájit toliko svá vlastní práva a nikoliv práva jiných účastníků řízení. Jakékoliv námitky vztahující se k právní sféře subjektu odlišného od žalobce proto krajský soud považuje za bezpředmětné a nebude se jimi zabývat.
28. Konkrétně v tomto žalobním tvrzení žalobce brojí proti způsobu, jakým byly vypořádány jeho námitky k pozemku parc. č. XXA v k. ú. X, když žalovaný podle žalobce nesprávně aplikoval ust. § 2 písm. g) zákona o myslivosti ve vztahu k otázce zajištění souvislosti honebních pozemků. Žalobce namítl, že dle zápisu v katastru nemovitostí má pozemek parc. č. XXA výměru 441 873 m², nemá charakter úzkého pozemkového pruhu a nelze jej proto podřadit pod definici dálnice, silnice dálničního typu atd.
29. Obsahem správního spisu má krajský soud za prokázané, že žalovaný se s odvolací námitkou směřující k přerušení souvislosti pozemku parc. č. XXA v k. ú. X s pozemkem parc. č. XXXXW (pozemek bratrů H.) vypořádal na straně 12-13 napadeného rozhodnutí, přičemž vycházel z § 2 písm. g) zákona o myslivosti vymezujícím pro účely zákona pojem *souvislé honební pozemky*. Současně zákon o myslivosti v tomto ustanovení určuje, že pokud úzké pozemkové pruhy leží ve směru podélném, nezakládají souvislost mezi spojenými pozemky. Žalovaný v napadeném rozhodnutí na základě mapových podkladů vyhodnotil, že pozemek parc. č. XXXXW v honitbě Hořejší Kunčice tvoří souvislost s dalšími pozemky v této honitbě zejména prostřednictvím pozemků parc. č. XXXXY a XXXXA, které byly na základě pravomocných rozhodnutí žalovaného vydaných v odvolacím řízení (rozhodnutí ze dne 14. 11. 2017 a ze dne 11. 11. 2019) přičleněny do honitby Hořejší Kunčice, přičemž tato souvislost není přerušena úzkým pozemkovým pruhem pozemku parc. č. XXA ležícím mezi pozemky parc. č. XXXXW a parc. č. XXXXY a XXXXA, protože takový pozemek souvislost dotčených honebních pozemků nepřerušuje a ani ji nezakládá s honitbou Deštné. Na základě uvedeného obsahu napadeného rozhodnutí krajský soud dospěl k závěru, že vznesená žalobní námitka předně svědčí o žalobcově nesprávném pochopení ust. § 2 odst. 2 písm. g) zákona o myslivosti. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že úzký pozemkový pruh pozemku parc. č. XXA, jenž leží mezi pozemkem parc. č. XXXXW a pozemky parc. č. XXXXX a XXXXA, nepřerušuje jejich souvislost a současně nezakládá souvislost s honitbou Deštné. Závěr žalovaného vychází z dikce § 2 odst. 2 písm. g) zákona o myslivosti, a to z první věty za středníkem, která zní „*úzké pozemkové pruhy nepřerušují tuto souvislost*“. Pokud žalobce namítá, že pozemek parc. č. XXA vzhledem ke své rozloze 441 873 m² nemůže být úzkým pozemkovým pruhem, je tato argumentace zcela nepřiléhavá. Nahlédnutím do katastru nemovitostí krajský soud zjistil z katastrální mapy, že pozemek parc. č. XXA má zcela nepravidelný tvar a při hranici s pozemkem parc. č. XXXXW je skutečně tvořen velmi úzkým pozemkovým pruhem, který vede mezi pozemkem parc. č. XXXXW a pozemky parc. č. XXXXY a XXXXA. Úkolem žalovaného tak bylo vyhodnotit otázku souvislosti pozemků s ohledem na zákonné vymezení dané § 2 odst. 2 písm. g) zákona o myslivosti, což podle názoru krajského soudu učinil v souladu se zákonnou úpravou srozumitelným a přezkoumatelným způsobem. Žalobcem namítaná celková rozloha pozemku parc. č. XXA nemá na vyhodnocení žalovaného žádný vliv a k podřazení předmětného úzkého pruhu pozemku parc. č. XXA pod definici dálnice, silnice dálničního typu atd., jak tvrdí žalobce, žalovaný ve svém vyhodnocení rozhodně nepřistoupil. Ani toto žalobní tvrzení proto krajský soud důvodným neshledal.

30. V další části tohoto žalobního bodu žalobce namítl, že jej žalovaný odradil od podání žádosti podle § 31 odst. 4 zákona o myslivosti v průběhu správního řízení v souvislosti s nabytím pozemků od jiného účastníka správního řízení (Státního pozemkového úřadu), což má podle žalobce dopad na prvostupňové rozhodnutí ve vztahu k výroku II. tohoto rozhodnutí. Krajský soud má za to, že uvedené žalobní tvrzení je na samé hraně srozumitelnosti, nicméně z obsahu napadeného rozhodnutí zjistil, že žalovaný na straně 16 v odst. 2 reagoval na vyjádření žalobce ze dne 7. 8. 2020, učiněné v průběhu odvolacího řízení, v němž žalobce sdělil žalovanému, že nabyl pozemky parc. č. XXXXXM, XXXXXN, XXXXXO, XXXXXP, XXXXXXQ a XP, vše v k. ú. X od Státního pozemkového úřadu smlouvou č. 1002H20/22 ze dne 30. 7. 2020 a tyto pozemky zajišťují souvislost s pozemky uvedenými ve výroku II. prvostupňového rozhodnutí. Přílohou tohoto sdělení je Smlouva o převodu majetku do práva hospodařit s majetkem státu. Na základě uvedeného, včetně odkazované smlouvy, krajský soud dospěl k závěru, že žalovaný zcela správně v označené části napadeného rozhodnutí vyhodnotil, že žalobce nenabyl předmětné pozemky do svého vlastnictví, ale toliko je převzal od Státního pozemkového úřadu za účelem práva hospodařit s nimi jako s majetkem státu podle zákona č. 77/1997 Sb., o státním podniku, v platném znění. Pokud žalovaný dále dovodil, že žalobce z tohoto právního titulu není osobou oprávněnou požádat o změnu honiteb podle § 31 odst. 4 zákona o myslivosti, je jeho závěr zcela správný a souladný se zjištěným skutkovým a právním stavem. Ani to však podle soudu nebránilo žalobci v jeho případném projevu vůle formou žádosti podle § 31 odst. 4 zákona o myslivosti, pokud byl jiného právního názoru.
31. Na základě shora uvedeného neshledal krajský soud ani čtvrtý žalobní bod důvodným.
32. V pátém žalobním bodě žalobce namítl nepřezkoumatelnost napadených rozhodnutí obou stupňů, když v nich není výslovně uvedeno, z které honitby se přičleňují pozemky do honitby Hořejší Kunčice. Krajský soud tuto pochybnost žalobce nesdílí, neboť v rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 29. 4. 2020 je honitba Deštné výslovně uvedena jak v záhlaví napadeného rozhodnutí (odst. 2), tak ve výroku I., ve výroku III., ve výroku IV., takže nelze mít pochyb, že i přičlenění pozemků vymezených ve výroku II. je na úkor honitby Deštné. O žádné jiné honitbě se označené správní rozhodnutí nezmiňuje. Ve výroku IV. je výslovně vymezeno, že slovně popsaná hranice vede jmenovitě mezi honitbami Hořejší Kunčice a Deštné. Jmenovité označení honiteb je také uvedeno v mapě změny honiteb, která je nedílnou součástí prvostupňového rozhodnutí. Ze všech těchto důvodů nelze mít pochybnost, že prvostupňové rozhodnutí, a tedy také rozhodnutí žalovaného, se týkají dvou jmenovaných honiteb. Ani tento žalobní bod neshledal krajský soud důvodným.
33. V šestém žalobním bodě žalobce namítl rozpor s ust. § 31 odst. 4 zákona o myslivosti v souvislosti s účinností napadeného rozhodnutí, která byla výrokem V. prvostupňového rozhodnutí určena právní mocí tohoto rozhodnutí a nikoliv datem 31. 12., jak požaduje zákon o myslivosti. Ani toto žalobní tvrzení není důvodné, neboť datum 31. 12. příslušného roku v posuzovaném případě postrádá jakékoliv opodstatnění, když prvostupňovým rozhodnutím vydaným dne 29. 4. 2020 bylo rozhodnuto o žádostech o změnu honiteb ze dne 18. 12. 2013 a ze dne 15. 8. 2018. Podstata právní úpravy dle § 31 odst. 4 zákona o myslivosti, která váže účinnost změny honitby ke konci kalendářního roku následujícího po roce, v němž byly žádosti o změnu honiteb podány, je stanovena pro případy, kdy je o žádosti podané v průběhu kalendářního roku rozhodnuto nejpozději do konce kalendářního roku následujícího. V případech, kdy se tento zákonný předpoklad nepodaří splnit, např. v důsledku procesních důvodů, jako tomu bylo v posuzované věci, postrádá nabytí právní

moci rozhodnutí k datu 31. 12. příslušného roku opodstatnění. Žalobce neuvedl, jakým způsobem se namítaná skutečnost dotkla jeho právní sféry, a proto krajský soud považuje toto obecné vysvětlení za dostačující.

34. V posledním žalobním bodě žalobce namítl omezení výkonu svých práv a povinností jakožto držitele honitby Deštné, která byla uznána v roce 2003. Toto žalobní tvrzení má krajský soud za vypořádané argumentací k žalobnímu bodu 2), na kterou plně odkazuje, a nemá, co by k věci více uvedl.
35. Žalobce ve vyjádřeních doručených krajskému soudu dne 6. 1. 2021, 23. 8. 2021 a 1. 10. 2021 setrval na svých dosavadních žalobních tvrzeních a nad jejich rámec vznesl námitku rozsahu zmenšení honitby Deštné nad rámec ust. § 17 odst. 7 zákona o myslivosti a dále námitku minimálního časového odstupu od přičlenění pozemku parc. č. XXXXW z honitby Kružberk do honitby Deštné a následně z honitby Deštné do honitby Hořejší Kunčice. Žalobce se rovněž vymezil vůči žalovaným odkazované judikatuře, zejména rozsudkům NSS sp. zn. 2 As 36/2006 a sp. zn. 1 As 384/2020.
36. Nově vymezené námitky žalobce vztahující se k výměře honitby Deštné po provedené změně honiteb a k časovému sledu přičlenění pozemku parc. č. XXXXW k různým honitbám považuje krajský soud za nově vznesené žalobní body, které však byly žalobcem uplatněny až po uplynutí zákonné lhůty pro uplatnění žalobních tvrzení ve smyslu ust. § 72 odst. 1 s. ř. s. Z tohoto důvodu k nim krajský soud s ohledem na konstantní judikaturu správních soudů (srov. např. rozsudek NSS sp. zn. 6 Ads 10/2012) nepřihlédl. V obecné rovině však soud považuje za vhodné v této souvislosti konstatovat, že zákon o myslivosti v ust. § 31 odst. 4 na rozdíl od ust. § 31 odst. 3, jež upravuje změnu honitby v kategorii zásad řádného mysliveckého hospodaření, neobsahuje žádné omezení, pokud jde o celkovou výměru dotčených honiteb a dále ust. § 31 odst. 4 zákona o myslivosti neobsahuje ani žádné časové omezení, pokud jde o změnu honitby vyplývající ze změn vlastnictví honebních pozemků. Argumentace žalobce, že soud je v první řadě povinen vycházet ze skutečností, které zde existovaly nejpozději k okamžiku vydání napadeného rozhodnutí, je jistě souladná s ust. § 75 odst. 1 s. ř. s., nicméně žalobce v této souvislosti opomíjí zákonnou lhůtu pro formulaci žalobních bodů stanovenou § 72 odst. 1 s. ř. s., která je prekluzivního charakteru (§ 72 odst. 4 s. ř. s.).
37. Na základě shora uvedené argumentace krajský soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl. Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s.
38. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalovanému podle obsahu soudního spisu nevznikly s tímto soudním řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.
39. O nákladech osoby zúčastněné na řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 5 s. ř. s., podle kterého má tato osoba nárok na náhradu nákladů řízení pouze v případě, plnil-li povinnost uloženou soudem, případně na základě žádosti z důvodů hodných zvláštního zřetele. Podle obsahu soudního spisu žádné takové skutečnosti v posuzované věci nenastaly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

[Sem zadejte text.]

Ostrava 27. června 2022

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje T. B.